

**MŰVÉSZET MA II.
NEMZETKÖZI KIÁLLÍTÁS BUDAPEST 1987.**

**“ART OF TODAY” II.
INTERNATIONAL EXHIBITION BUDAPEST 1987.
FIATAL MŰVÉSZEK KLUBJA/CLUB OF YOUNG ARTISTS
BUDAPEST GALÉRIA/BUDAPEST GALLERY**

*Köszönetet mondunk mindazoknak, akik
a kiállítás létrehozásában, valamint a
katalógus előállításában segítségünkre
voltak.*

*Acknowledgements are due to all those
who have helped us to create this
exhibition and compile its catalogue.*

KIÁLLÍTÁS SZERVEZŐ, RENDEZŐ,
KATALÓGUS TERV:
VÁSÁRHELYI ANTAL
GRAFIKUSMŰVÉSZ

FELELŐS KIADÓ:
ZSIGMOND ATTILA
FŐIGAZGATÓ
BUDAPEST GALÉRIA
SÁNTA ÁRON
IGAZGATÓ
FIATAL MŰVÉSZEK KLUBJA

KATALÓGUS KIVITEL:
FOTO GRAPHIC SYSTEM

ISBN: 963 01 8676 4

EXHIBITION ORGANIZER,
LAYOUT, CATALOGUE DESIGN BY:
ANTAL VÁSÁRHELYI
GRAPHIC ARTIST

PUBLISHER IN CHARGE:
ATTILA ZSIGMOND
DIRECTOR
BUDAPEST GALLERY
ÁRON SÁNTA
DIRECTOR
YOUNG ARTISTS' CLUB

PRINTED BY:
PHOTO GRAPHIC SYSTEM

NEMZETKÖZI „MŰVÉSZET MA II.” KIÁLLÍTÁS BUDAPEST 1987.
INTERNATIONAL “ART OF TODAY II.” EXHIBITION BUDAPEST 1987.

A KIÁLLÍTÁST A BUDAPEST GALÉRIA
ÉS A FIATAL MŰVÉSZEK KLUBJA RENDEZI
THE EXHIBITION IS ORGANIZED BY
BUDAPEST GALLERY THE YOUNG ARTISTS' CLUB

A KIÁLLÍTÁS HELYE: PLACE OF THE EXHIBITION:
BUDAPEST GALÉRIA LAJOS UTCAI KIÁLLÍTÓHÁZÁBAN
1987. december 18. – 1988. január 31. között
A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI FŐISKOLA KIÁLLÍTÓTERMÉBEN
(Budapest VI., Népköztársaság útja 69–71.)
1987. december 18. – 1988. január 25. között.
A FIATAL MŰVÉSZEK KLUBJÁBAN
(Budapest VI., Népköztársaság útja 112.)
1987. december 18. – 1988. január 1-ig.

IN THE BUDAPEST GALLERY
(158, Lajos utca, Budapest III.,)
between 18. December 1987. – 31. January 1988.
IN THE EXHIBITION HALL OF THE
HUNGARIAN FINE ARTS COLLEGE
(69–71. Népköztársaság útja, Budapest VI.,)
between 18. December 1987. – 25. January 1988.
IN THE CLUB OF YOUNG ARTISTS
(112. Népköztársaság útja, Budapest VI.,)
between 18. December 1987. – 1. January 1988.

In this roaring world of turmoil, amid the daily race, we have less and less time to wonder at our fellow men, the events and the things they produce. We are whirled along by the rule of achievement, this day-to-day demand, in the nerve-destroying storm of our ephemeral worries.

I think of the definition proposed by German artist Günther Uecker: "Die Kunst kann den Menschen nicht retten, aber mit den Mitteln der Kunst ist ein Dialog möglich, der zur Bewahrung des Menschen aufruft." (Art cannot save man, but it can be the means of a dialogue which calls for the protection of man.)

Is there any action in this world which can create an opportunity for all this? Doubtless there is. But still there are so many natural and artificial barriers and obstacles that it is always a special occasion for people from different continents to meet; for artists living in a geographical distance, ten thousand kilometres apart, to gather through their works, which are the fundamental sign and expressions of this dialogue, in a single space of exhibition. Nevertheless, there are numerous such events in the world, biennial, triennial, and quadriennial shows in the East and in the West. But ART TODAY, the exhibition organized in 1987, in Budapest, is unique in many respects.

It is hard to fancy a smaller and keener team collecting more works from more parts of the world, than the staff of the Young Artists' Club in Budapest did, receiving, arranging, preserving, copying, catalogueing pieces created by 800 artists from more than forty countries, first in 1984 and now for the fourth time.

Graphic artist Antal Vásárhelyi is the intellectual and executive pivot of the team which organizes this already quite important world event in arts. He wrote an amazing number of letters to would-be exhibitors early this year, and his persistence has been rewarded. As a reply, works of art have arrived from all of the five continents.

And there is such a wide range of works, creative methods and outlooks that it can justly draw the attention of the artistic world. So we can witness how close together we are on Earth. Wherever an artist may create his or her works, the existential and emotional concerns, joys and thoughts are much the same. Of course, techniques are extremely varied. Besides traditional graphic methods, there are several kinds of imitative and mixed techniques, photocopied and computer-made works, among them individual inventions as well, which all lead, through artistic device, to the richness of thought.

The writer of this Introduction knows that he ought to comply his honouring task with thoughts of his own, but if the reader has reached this point, may I offer as a conclusion a noble line of thought by Arnold Hauser, who, analyzing contemporary art, wrote in his "Soziologie der Kunst" the following:

"It is certain that the lack of sense in existence produces an absurd, and nonsensical art, but that does not mean that art is unnecessary, and, as such, bound to perish. We must not give it up even in our deepest distress, when we cannot even find the words to complain about our pain, for if it does not comfort us directly, at least it makes us aware of our situation, and if we already know, although we cannot express in words, 'how much we suffer', when we recognize trouble itself, immediately we glance the opportunities to defeat the peril raised by the dark powers. Even that ultimately tragic art which refers to such a desperate human condition as cannot be expressed in words, is given sense and purpose by the idea or the dream of putting into words the unnamable, and thus making it ready for apprehension and access."

Somehow, I find these ideas fit for this grandiose collection, naturally, with "visual works of art" substituted for "words".

I thank all those artists from five continents for sending material to Budapest (I suggest that an object or an environment should be constructed next time out of boxes, parcels, envelopes, and holders), and Budapest Gallery for arranging this exhibition together with the Young Artists' Club.

In this roaring world of turmoil, amid the daily race, we have less and less time to wonder at our fellow men, at the events and the things they produce. Now this is an excellent occasion.

Budapest, november 1987.

Dr. BALÁZS FELEDY

Harsogó, zajos világunkban, rohanásaink közepette egyre ritkábban csodálkozunk rá embertársainkra, eseményekre, dolgokra. Napi gondjaink felőrlő, idegtépő viharaiban sodor minket hétköznapijaink állandó követelménye: a teljesítmény.

„A művészet az embert nem mentheti meg, de olyan párbeszédet hozhat létre, amely az ember megóvásáért szólít fel.” (”Die Kunst kann den Menschen nicht retten, aber mit den Mitteln der Kunst ist ein Dialog möglich, der zur Bewahrung des Menschen aufruft.”) – fogalmazza meg Günter Uecker német művész.

Van-e ma a világnak olyan akciója, ahol ennek lehetősége létrejöhet? Kétségtelenül van. De olyan sok még mindig a természetes és mesterséges korlát és akadály, hogy viszonylag kevés az olyan alkalom, mikor földrészek képviselői találkozhatnak, mikor tíz és tízezer kilométer választja el ugyan például a művészeket egymástól földrajzilag, de ahol mégis a MŰVEK, a DIALÓGUS a fundamentálisan fontos jelei és kifejezői egy falra kerülhetnek a kiállítóteremben. Nos ilyen rendezvénye is sok van a világnak, biennálék, triennálék, quadriennálék Nyugaton és Keleten egyaránt, de a MŰVÉSZET MA című 1987-es budapesti kiállítás bizonyosan több szempontból világelső. Nem tudom elképzelni, hogy több mint negyven ország (!) nyolcszáz (!) művésztől van-e kisebb és lelkesebb csapat, mint a budapesti Fiatal Művészek Klubja munkatársai, akik ennyi művet, a világ ennyi helyéről, ilyen kis helyen begyűjtenének, rendeznének, övnának, fotóztatnának, katalógust készítenének immár negyedik alkalommal 1984-től Vásárhelyi Antal grafikusművész – ezen, immár igen fontos művészeti világrendezvény szellemi és gyakorlati motorja – ez év elején elképesztő mennyiségű felkérő levelet írt a világ minden tájára, de szívósságának, kitartásának eredménye lett.

Mind az öt földrészről érkeztek művek!

S a munkák olyan széles skálája, az alkotói módszerek és felfogások olyan sokfajta képviselője küldte el opuszát, amely méltán kelthet figyelmet a világban. Tanúi lehetünk hát annak az összezártságnak is, amely végülis a Földet jelenti. Lett légyen bárhol is alkotó művész, lét- és érzelmi problémái, örömei, gondolatai sok-sok azonosságot, hasonlóságot mutatnak. A technikai megvalósítás is természetesen igen sokrétű. A hagyományos grafikai megoldásokon túl a különböző imitációk és vegyes technikák, a fotó és számítógépes beavatkozással készült művek olyan széles sávjával találkozhatunk, egészen az egyedi megoldásokig és egyedi munkákig, melyek a művészi leleményen túl a gondolat gazdagságig is elvezetnek. A művek többsége korunk feszültségeire utalnak, de hitelességüket is ez teremti meg.

Az előszó írója tisztában van azzal, hogy egy ilyen megtisztelő felkérésnek saját gondolataival kell eleget tenni, mégis ha az olvasásban idáig eljutottak, befejezésül olvassanak el egy nemes gondolatmenetet Hauser Arnold-tól, aki korunk művészetének elemzése kapcsán a „Soziologie der Kunst” című nagyszabású művében ezt írta:

„Hogy a lét értelmetlensége abszurd, értelmetlen művészetet hív létre, ez bizonyos, mégsem jelent egyet azzal, hogy a művészet felesleges és mint ilyen, pusztulásra ítélt. Nem mondhatunk le róla legvégső szorultságunkban sem, amikor már szavakat sem lelünk kínunk elpanaszolására, mert ha közvetlenül nem kínál is vigaszt, legalább helyzetünk tudatára ébreszt, és ha már tudjuk, noha szóval ki nem fejezhetjük, „mennyit szenvedünk”, ha felismertük a bajt, rögtön felrémlik a sötét hatalmak felidézete, másként le nem küzdhető veszedelem leküzdésének a lehetősége is. A legeslegtragikusabb művészetnek, az ember kétségbeesett, szóval ki sem fejezhető állapotára utalónak is értelmet és célt kölcsönöz az a gondolat vagy ábránd, hogy a kimondhatatlant mégis szavakba lehet foglalni, s ezáltal megragadhatóvá, felférhetővé tenni.”

Valahogy ezt a gondolatot érzem illőnek e monumentális kiállítási anyaghoz, természetesen azzal, hogy a szavak helyett most és itt vizuális művek értendők.

Köszönet a világ öt földrészén élő művészeknek, hogy műveiket Budapestre küldték (javaslatom, hogy legközelebb a ládák, csomagokból, borítékokból, tartókból is állítsanak össze egy objectet, illetve szülessék egy environment!), s köszönet a Budapest Galériának, hogy a Fiatal Művészek Klubjával együtt a kiállítást megrendezi.

Harsogó, zajos világunkban, nap mint nap ismétlődő rohanásaink közepette egyre ritkábban csodálkozunk rá embertársainkra, eseményekre, dolgokra, melyeket embertársaink hoztak létre. Most ehhez van itt a kiváló alkalom.

Budapest, 1987. november

Dr. FELEDY BALÁZS

In this roaring world of turmoil, amid the daily race, we have less and less time to wonder at our fellow men, the events and the things they produce. We are whirled along by the rule of achievement, this day-to-day demand, in the nerve-destroying storm of our ephemeral worries.

I think of the definition proposed by German artist Günther Uecker: "Die Kunst kann den Menschen nicht retten, aber mit den Mitteln der Kunst ist ein Dialog möglich, der zur Bewahrung des Menschen aufruft." (Art cannot save man, but it can be the means of a dialogue which calls for the protection of man.)

Is there any action in this world which can create an opportunity for all this? Doubtless there is. But still there are so many natural and artificial barriers and obstacles that it is always a special occasion for people from different continents to meet; for artists living in a geographical distance, ten thousand kilometres apart, to gather through their works, which are the fundamental sign and expressions of this dialogue, in a single space of exhibition. Nevertheless, there are numerous such events in the world, biennial, triennial, and quadriennial shows in the East and in the West. But ART TODAY, the exhibition organized in 1987, in Budapest, is unique in many respects.

It is hard to fancy a smaller and keener team collecting more works from more parts of the world, than the staff of the Young Artists' Club in Budapest did, receiving, arranging, preserving, copying, catalogueing pieces created by 800 artists from more than forty countries, first in 1984 and now for the fourth time.

Graphic artist Antal Vászárhelyi is the intellectual and executive pivot of the team which organizes this already quite important world event in arts. He wrote an amazing number of letters to would-be exhibitors early this year, and his persistence has been rewarded. As a reply, works of art have arrived from all of the five continents.

And there is such a wide range of works, creative methods and outlooks that it can justly draw the attention of the artistic world. So we can witness how close together we are on Earth. Wherever an artist may create his or her works, the existential and emotional concerns, joys and thoughts are much the same. Of course, techniques are extremely varied. Besides traditional graphic methods, there are several kinds of imitative and mixed techniques, photocopied and computer-made works, among them individual inventions as well, which all lead, through artistic device, to the richness of thought.

The writer of this Introduction knows that he ought to comply his honouring task with thoughts of his own, but if the reader has reached this point, may I offer as a conclusion a noble line of thought by Arnold Hauser, who, analyzing contemporary art, wrote in his "Soziologie der Kunst" the following:

"It is certain that the lack of sense in existence produces an absurd, and nonsensical art, but that does not mean that art is unnecessary, and, as such, bound to perish. We must not give it up even in our deepest distress, when we cannot even find the words to complain about our pain, for if it does not comfort us directly, at least it makes us aware of our situation, and if we already know, although we cannot express in words, 'how much we suffer', when we recognize trouble itself, immediately we glance the opportunities to defeat the peril raised by the dark powers. Even that ultimately tragic art which refers to such a desperate human condition as cannot be expressed in words, is given sense and purpose by the idea or the dream of putting into words the unnamable, and thus making it ready for apprehension and access."

Somehow, I find these ideas fit for this grandiose collection, naturally, with "visual works of art" substituted for "words".

I thank all those artists from five continents for sending material to Budapest (I suggest that an object or an environment should be constructed next time out of boxes, parcels, envelopes, and holders), and Budapest Gallery for arranging this exhibition together with the Young Artists' Club.

In this roaring world of turmoil, amid the daily race, we have less and less time to wonder at our fellow men, at the events and the things they produce. Now this is an excellent occasion.

Budapest, november 1987.

Dr. BALÁZS FELEDY

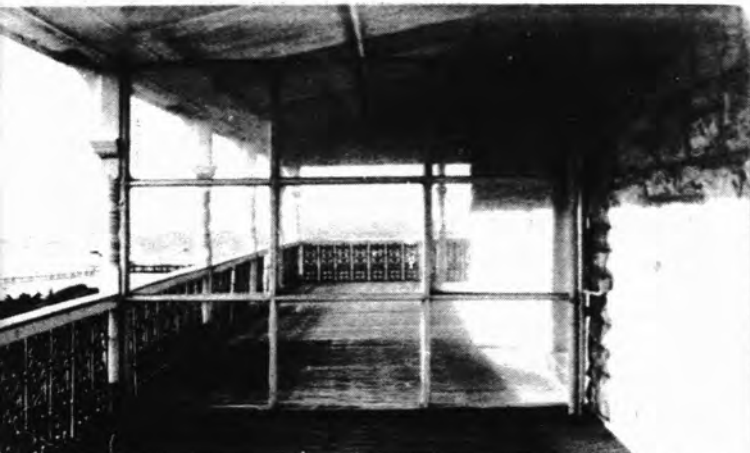

48. DAVID KERR

49. WILLIAM KELLY

50. PETER MURPHY

Peter Murphy '87

Peter Murphy

51. SUSAN DOROTHEA WHITE

12. JORGE ALBERTO STURA
 AVDA. SANTA FE 3246 – 1° DPTO.12.
 BUENOS AIRES 1425
 DEL MAS ALLA 36,5x26,5 aquaforte – aquatint

13. EDGARDO-ANTONIO VIGO
 CASILLA COREO 264 1900 LA PLATA – PROV.BS.AIRES
 FOLIES 22x47 cm woodblock and mix
 TANAMOR 34x44 cm woodblock and mix
 COVER 48x21 cm woodblock and mix fametszet, vegyes

AUSZTRÁLIA

AUSTRALIA

1. WILLIAM KELLY
 P.O.BOX 368 PRAHRAN (MELBOURNE) AUSTRALIA 3181
 STUDY KÖLN CATHEDRAL (SPIRE)
 53x58,3 cm etching, aquatint
 A KÖLNI KATEDRÁLIS – TANULMÁNY (TORONY) rézkarc

2. DAVID KERR
 2 BEATRICE STREET PROSPECT SOUTH AUSTRALIA 5082
 RADIOACTIVE LEAVES silk screen print
 RÁDIOAKTÍV LEVELEK szitanyomat

3. SUZANNE MÉSZÖLY
 4/24 BELMONT AVE NORTH,
 GLEN IRIS 3146 MELBOURNE
 SEX ET SUICIDE – BATHROOM 25x38 cm tempera
 SEX ET SUICIDE – KITCHEN
 SEX ET SUICIDE – BEDROOM

4. EVA I. MOLNAR
 94 JAMES ST. LEICARDT 2040 NSW
 JAPAN 20x29 cm monoprint – ink, pencil

5. PETER MURPHY
 3 THE PANORAMA, EAGLEMONT, 3084 VICTORIA
 UNTITLED 14x21 cm photograph
 CÍM NÉLKÜL fotó

6. SUSAN DOROTHEA WHITE
 278 ANNANDALE STREET, ANNANDALE,
 SYDNEY, NSW, 2038
 WARD4. 76x56 lithography
 4. OSZTÁLY litográfia

AUSZTRIA

AUSTRIA

1. OTTO EDER
 KLEINE NEUGASSE 13/10 A-1040 WIEN
 GIVE A COMPLEMENTARY SIGN (OR I-III)
 30x42 cm mixed
 ADJ EGY KIEGÉSZÍTŐ JELET vegyes

2. CHRISTIAN FEICHTINGER
 2, HEINESTR. 36/10A WIEN
 SCENE 40x30 cm aquarelle, ink
 JELENET akvarell
 VIEW 40x30 cm mixed
 LÁTKÉP vegyes
 FRAGMENT 24x30 cm mixed

RÉSZLET vegyes

3. ILSE KILIC
 A-1080 WIEN FUHRMANNSG. 1 A/7
 EARLY BENDING... 30x40 cm mixed
 KORÁN MEGGÖRNYED vegyes
 A PERFECT SCENE 21x29,7 mixed
 EGY TÖKÉLETES JELENET vegyes
 SELF-PORTRAIT 21x29,7 cm mixed
 ÖNARCKÉP vegyes

4. MARTIN KRIST
 ED.-EYSLER-G. 7/10 A-2000 STOCKERAU
 BLUE VERTICAL 21,1x29,7 cm insulating tape
 et cardboard
 KÉK FÜGGŐLEGES szigetelőszalag, kartonpapír
 YELLOW VERTICAL 21,1x29,7 cm insulating tape et
 cardboard
 SÁRGÁ FÜGGŐLEGES szigetelőszalag, karton
 RED VERTICAL 21,1x29,7 cm insulating tape et
 cardboard
 VÖRÖS FÜGGŐLEGES szigetelőszalag, karton

5. K.U.SCH. = KRÄTSCHMER UND SCHWARZENBERGER
 A3241 KIRNBERG STROHHOF 1
 CONSTRUCTION – DESTRUCTION A4 journal collage
 KONSTRUKCIÓ – DESTRUKCIÓ újság kollázs

6. MARC MER
 HALLERSTR. 31. A-6020 INNSBRUCK
 YELLOW FIELD 30x20 cm collage (adhesive tape on
 paste-board
 SÁRGÁ MEZŐ kollázs / ragasztószalag, kartonpapír

7. FRIEDRICH PANZER
 A-8121 PRENNING DEUTSCHFEISTRITZ
 INSIDE 36x45 tempera
 BELSŐ TÉR
 A PIECE OF BARK 35x35 cm tempera
 KÉREGDARAB
 SMALL FIGURE 35x35 cm tempera
 KIS FIGURA

8. PIROS AURÉLIA
 SPRIGERG. 32 / 7 A-1070 WIEN
 SPUREN V. TROPEA mixed
 LIGHT AND SHADE mixed
 FÉNY ÉS ÁRNYÉK vegyes

9. ELMAR PEINTNER
 LASSIGG. 19, A-6460 IMST
 LIZZARDS SUMMER 34x53,5 cm etching
 GYÍKOK NYÁRON rézkarc
 ROCK 17,1x10,8 cm dry-point etching
 SZIKLA hidegtű
 THE LARGE STONE 13,2x10,1 cm etching
 A NAGY KŐ rézkarc

10. GUNTHER SKREINER
 A-1060 WIEN MARIAHILLFERSTR. 53/1/3/22
 WITHOUT TITLE I.II.III. 140x100 cm acryl
 CÍM NÉLKÜL akril

11. FRITZ WIDHALM
 FUHRMANNSGASSE 1a/7, A-1080 WIEN
 PICASSO 27,5x19,5 cm point pen et
 colored pencil

3 9339 07074872 5

